

*Kletsend kwamen de zweepslagen neer op de rug van de slaaf.
(blz. 9)*

De Engelse consul liet zich op zijn knieën vallen en kroop achter de geestelijke aan. (blz. 18)

Consul Van den Burg eiste meteen een verklaring. (blz. 30)

Jeroen strekte zijn beide armen uit en slaakte een doordringende kreet. (blz. 40)

„Misschien is er in Malaga wel een brief van mijn moeder,” zei Jeroen hoopvol. (blz. 46)

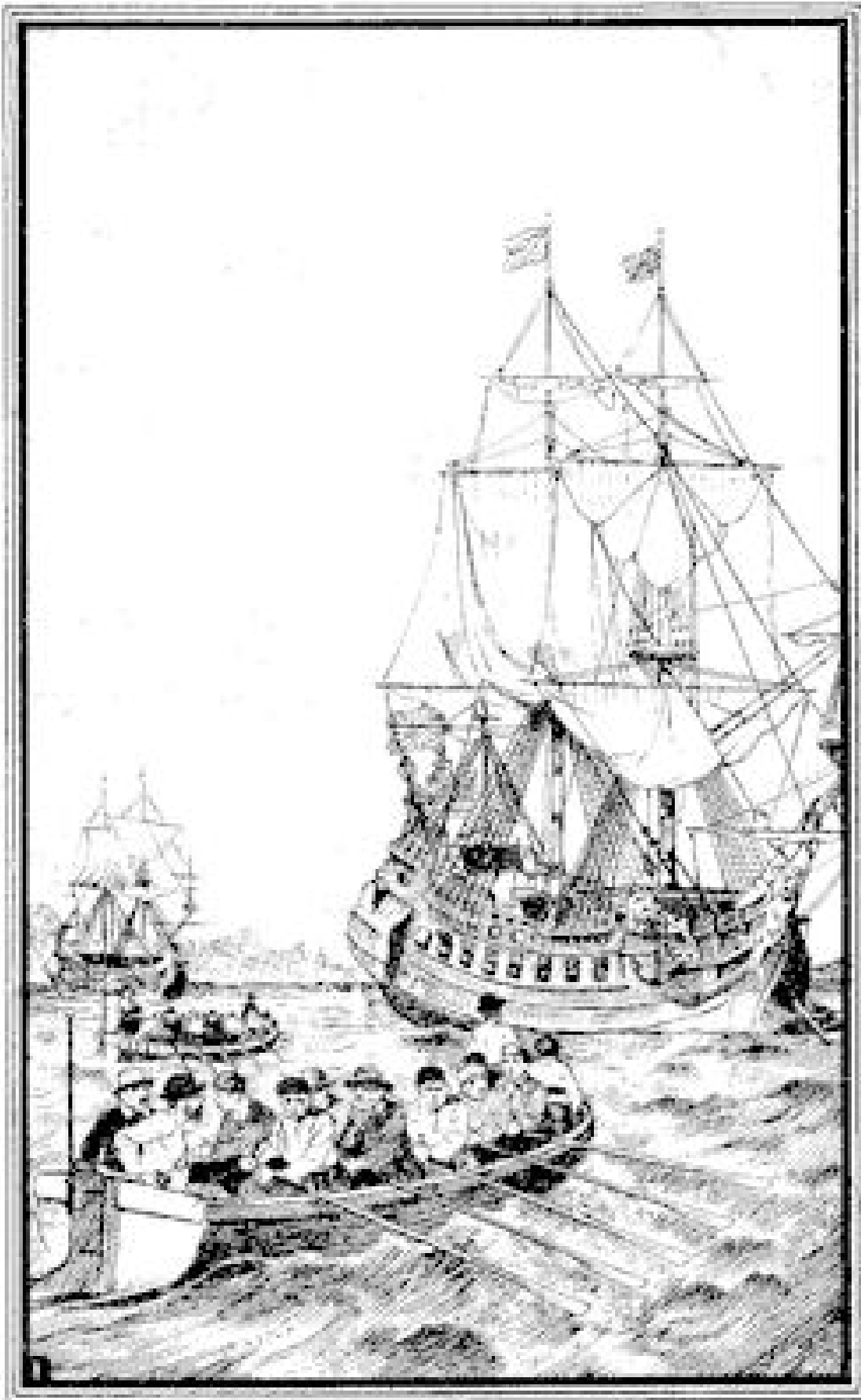
*Toen men met lampen kwam aandrazen, zag men een jonge matroos
op het dek liggen, die met beide handen naar zijn keel greep.
(blz. 52)*

Vol afgrijzen gooide hij de gevulde beker in een hoek. (blz. 82)

De Ruyter besloot met de woorden: „Je bent ook vrij”. (blz. 83)

De matrozen gehoorzaamden en even later schoot de sloep door de golven. (blz. 96)

Govert was naar het huis van de schipper gebracht, waar hij door diens dochter Hester verder werd verpleegd. (blz. 123)

*Toen er een Hollandse matroos zwaaiend met een bijl op hem afkwam, riep Peter luid: „Holland! Ik ben ook een Hollander!”
(blz. 129)*

Toen stapte iemand uit de koets, iemand die iedereen van naam kende, zonder hem misschien ooit te hebben gezien. (blz. 140)